

omkring nogle Borde, hvorpaa der var hensat kølende Drikke og andre Forfriskninger. Her under Stjernehimlen var ogsaa Nanny tyet ud med sin Kavalier. Hun var just i Færd med at fortære en Portion Frugtis, da hun saa Per og Jakobe gaa forbi med hinanden under Armen og forsvinde ned ad Marmortrappen.

Nu fortæller han hende det hele! — jog det igennem hende. Hun var bleven ganske hvid omkring Munden af Angst og Had og Lystenhed.

Hun satte den endnu kun halvtømte Assiet fra sig og gik tilbage til Salen. Ja-ja! fortsatte hun i Tankerne, mens hun dansede ud med sin Herre. Længe skulde nu Jakobe ikke faa Lov at triumfere! Det skulde hun sørge for! Nu skulde det blive Krig!

Per og Jakobe gik helt ned igennem Haven og satte sig paa den omhegnede Bænk nede ved Vandet, hvor de plejede at sidde, naar de vilde være uforstyrrede. Herude i Ensomheden overgav Jakobe sig helt. Per slog sin Arm omkring hende, og hun lagde sig saa tæt ind til ham, at hendes Hoved kom til at hvile paa hans Bryst.

Saaledes sad de ganske stille. Foran deres Fødder skvulpede Søen ligesom i Søvn, medens Genskinnet fra Ivans Lysballoner boltrede sig ude i Vandet som Stimer af Guldfisk.

„Du fryser da ikke?“ spurgte Per og trak Pelsslaget tættere omkring hende.

„Nej nej — vist ikke,“ svarede hun, igen lidt irriteret.

I Tilslutning til, hvad de havde talt om den foregaaende Dag paa samme Sted, gav Per sig saa til at tale om, hvorledes han ved at iagttage Selskabet iaften var bleven yderligere overbevist